



# Oikeustapauskokoelma

Asia T-601/16

**Georges Paraskevaïdis**  
vastaan  
**Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus**

Henkilöstö – Virkamiehet – Cedefop – Ylennys – Vuoden 2015 ylennyskierros – Päätös olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD 12 – Henkilöstösääntöjen 44 ja 45 artikla – Ansioiden vertailu – Perusteluvelvollisuus – Valituksen implisiittinen hylkääminen – Vastuu

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26 päivänä lokakuuta 2017

- Virkamiehet — Ylennys — Ylentämättä jääneen hakijan tekemä valitus — Valituksen hylkäämistä koskeva implisiittinen päätös — Perusteluvelvollisuus — Ulottuvuus — Perustelujen puutteellisuus — Asian korjaaminen oikeudenkäynnin aikana — Edellytykset*  
*(SEUT 296 artikla, henkilöstösääntöjen 25 artiklan toinen kohta, 45 artikla ja 90 artiklan 2 kohta)*
- Virkamiehet — Asianomaiselle vastainen päätös — Perusteluvelvollisuus — Täysin puuttuvat perustelut — Asian korjaaminen kanteen nostamisen jälkeen, jota ei voida hyväksyä*  
*(Henkilöstösääntöjen 25 artiklan toinen kohta)*
- Virkamiehet — Ylennys — Ylentämättä jääneen hakijan tekemä valitus — Vastaamatta jättäminen valitukseen, joka koskee ylentämättä jättämistä koskevaan päätökseen, jota ei perusteltu — Perusteluvelvollisuuden laiminlyönti*  
*(SEUT 296 artikla, henkilöstösääntöjen 25 artiklan toinen kohta, 45 artikla ja 90 artiklan 2 kohta)*
- Virkamiehet — Sopimussuhteen ulkopuolinen toimielinten vastuu — Vastuun syntymisen edellytykset — Lainvastaisuus — Vahinko — Syy-yhteys — Todistustaakka*  
*(SEUT 340 artikla)*
- Henkilöstökanne — Vahingonkorvauskanne — Riitautetun toimen puuttuvat perustelut — Sellaisen riidanalaisen toimen kumoaminen, jolla ei varmisteta asianmukaista korvausta henkisestä kärsimyksestä — Epäoikeudenmukaisuuden, hämmennyksen ja turhautumisen tunteet — Rahamääräisen korvauksen myöntäminen*  
*(SEUT 266 artikla ja SEUT 340 artiklan 2 kohta)*

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 36–39 ja 43–45 kohta)

2. Ks. tuomion teksti.

(ks. 40–42 kohta)

3. Kun otetaan huomioon perusteluvelvollisuuden tärkeys puolustautumisoikeuksien kannalta, asiayhteys, jossa valituksen johdosta implisiittisesti pysytetty päätös ylentämättä jättämisestä on tehty, voi vain poikkeuksellisesti olla päätöksen perustelujen alku. Perustelujen alkua ei siten voi olla olemassa, sillä nimittävä viranomainen ei ole todennut mitään asianomaisen nimenomaisesta tilanteesta ja siitä, miten hänen ansioitaan on vertailtu muiden ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden kanssa henkilöstösääntöjen 45 artiklassa säädettyjen arviointiperusteiden mukaisesti. Pelkkää tietoa, joka asianomaisella on saattanut olla arviointiperusteista, joiden huomioon ottaminen on ylennyksen edellytys, ei saa sekoittaa tietoon siitä, miten näitä arviointiperusteita on sovellettu hänen tilanteeseensa.

Se, että myönnettäisiin, että pelkät työntekijästä hänen arviointikertomuksissaan esitetyt kielteiset arvioinnit voisivat riittää perustelujen aluksi, uhkaisi kuitenkin vaarantaa tavoitteen, johon pyritään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa säädettyllä oikeudenkäyntiä edeltävällä menettelyllä ja joka on valituksen yhteydessä syntyvien riita-asioiden sopiminen.

Tällainen lähestymistapa nimittäin mahdollistaisi sen, että nimittävä viranomainen voisi tukeutua mihin tahansa ylentämättä jätettyä ehdokasta koskevaan, hänelle ilmoitettuun kielteiseen arviointiin vapautuakseen velvollisuudestaan, jonka mukaan hänelle on annettava tiedoksi hänen valituksensa hylkäämisestä tehty perusteltu päätös ja joka seuraa henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta ja on erityinen ilmaus yhtäältä henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa säädetystä vaatimuksesta, että kaikki virkamiehelle vastaiset päätökset on perusteltava, ja toisaalta Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa taatusta oikeudesta hyvään hallintoon.

Tällainen laiminlyönti vastata valitukseen, joka on kaiken lisäksi tehty ylentämättä jättämistä koskevasta päätöksestä, jossa ei itsessään ole perusteluja, on kuitenkin omiaan aiheuttamaan asianomaiselle hämmennystä ja jopa turhautumista tai vahvistamaan näitä tunteita ja siten luomaan suotuisan ilmapiirin sille, että asianomainen nostaa kanteen unionin tuomioistuimissa, mikä olisi ehkä voitu välttää, jos nimittävä viranomainen olisi toiminnassaan noudattanut vaadittua huolellisuutta.

(ks. 46, 50 ja 63–65 kohta)

4. Ks. tuomion teksti.

(ks. 78 ja 79 kohta)

5. Ks. tuomion teksti.

(ks. 83–85 kohta)